

Amb dits de molsa

Glòria Berbel

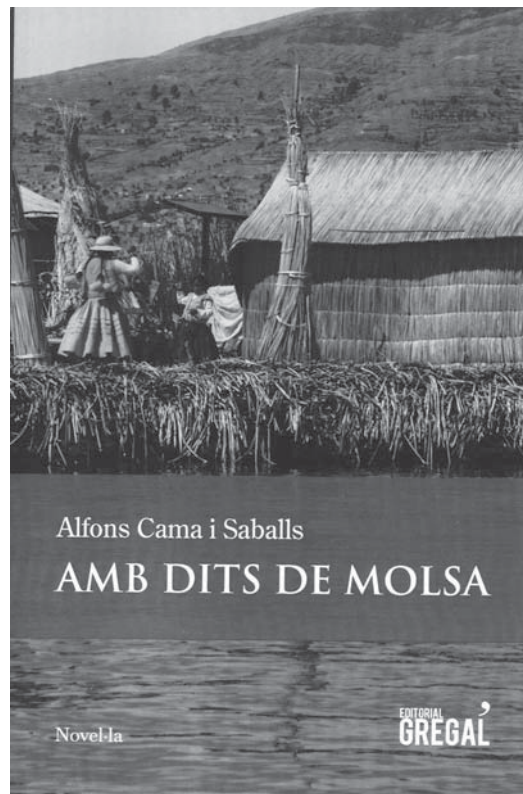
Amb dits de molsa arrenca amb un pròleg que ens situa al Moll de la Costa, al port de Tarragona, amb una barca carregada de gent que s'endinsa al mar per fer una sortida ornitològica i observar les diferents espècies d'aus de la zona. L'excursió acaba amb la troballa del cos d'una persona enganxat a una boia i que està sent devorat per alguns ocellots. Aquest és el començament impactant d'una novel·la que es podria etiquetar com un "thriller", amb les seves intrigues, que ens fa entrar en un submón fosc, de corrupció, de delinqüència i petites màfies. O es podria etiquetar, també, com una novel·la d'amor i passió.

Tres vides molt diferents que només tenen en comú que tots tres són fills de la immigració. En el cas de l'Ignasi de pares cordovesos, en el cas de la Carlota de pare d'origens extremenyos, tot i que va néixer al Carmel. I la Roxana que prové de les illes flotants del gran llac inca, al Perú, d'un món radicalment diferent al que es troba aquí. Aquests tres mons tan distants entre si convergiran en l'espai i en el temps, i d'aquest encreuament en sorgeix una història plena de passions i d'intrigues.

És una novel·la molt ben tramada, d'aquelles històries en què es té la sensació de què es tanca el cercle tot i que, segurament, molts lectors desitjarien que es tanqués d'una altra manera.

M'agrada la seva utilització del llenguatge: directe en els moments en què s'ha de passar a l'acció sense miraments, suau i delicat i amb un ús de les metàfores molt ben triades quan les escenes ho han necessitat, sobretot en les escenes més calentes... Amb dits de molsa... Bonica metàfora que evoca uns dits suaus i flonjos...

L'Alfons ens passeja en la seva novel·la pels racons de Tarragona que ell tan bé coneix, també ens fa visitar el Priorat i les seves vinyes o ens porta a Lima o al Carmel. Uns paisatges plens de contrastos, com la història, on es recrea la diversitat d'emocions i sentiments que conviuen en la nostra estimada raça humana, des dels més purs als més obscurs. Jo només tinc una objecció a fer i és que la novel·la se m'ha quedat curta. Hauria continuat llegint aquesta història de passions, d'intrigues, d'homes i dones plens de contrastos, amb les seves llums i amb moltes ombres. Aquestes històries de vides plenes d'esperança, de desitjos, de victòries i de derrotes, de sexe però, sobretot, de molt d'amor.

Alfons Cama i Saballs

Va néixer a Calonge (Baix Empordà), l'any 1952. Als deu anys es va traslladar a viure a Palamós. Hi va estudiar el batxillerat elemental als germans de la Salle. Va cursar el batxillerat superior i el Preu als Maristes de Girona. Els estudis superiors d'enginyeria industrial els va fer a Barcelona. Ha treballat en diferents administracions públiques; actualment exerceix de jubilat. Resideix a Tarragona des de l'any 1987. El seu primer relat va ser *El camí dels cirerers*, la seva segona novel·la *Un pessic a l'ànima* i aquesta última *Amb dits de molsa*.